„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 60. Wtorek 12. Marca 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 11. marca. Izba prawodawcza przyjęła jednogłośnie ustawę względem nauki elementarnej.

Florencya, 11. marca. Dotychczas 88 wyborów dokonanych, z tych 66 przypada na kandydatów rządowych.

Londyn, 11. marca. Żona następcy tronu niebezpiecznie zachorowała. W Irlandyi spokojnie. Rząd nie ogłasza jeszcze prawa wojennego lecz mianuje specyalną komisyę do osądzenia powstańców.

Madryt, 11. marca. Infant Henryk pozbawiony został na mocy dekretu swoich dostojeństw i orderów.

Bukareszt, 11. marca. Ministeryum już złożone ale jeszcze nie ogłoszone. Golesco prezesem gabinetu i ministrem spraw zagranicznych, Bratiano ministrem spraw wewnętrznych, Jerzy Ghika robót publicznych, Bokresko sprawiedliwości, Steege finansów, Demeter Rosetti, brat księżny Heleny Couzy będzie zapewne ministrem wyznań. Ghergel pozostaje ministrem wojny.

Belgrad, 12. marca. Dziś lub jutro spodziewany tu jest firman sułtański względem ewakuacyi twierdzy.

Część urzędowa.

Kurator fundacyi Piotra Więcławskiego p. Napoleon Raciborski oświadczył pod d. 1. grudnia 1866, że na podstawie dokumentu fundacyjnego z 10. grudnia 1865 i na mocy przysłużającego mu prawa, nadał stypendyum w rocznej kwocie 150 złr. w. a. z fundacyi Więcławskiego Juliuszowi Szumlańskiemu, słuchaczowi I. roku praw. zacząwszy od bieżącego roku szkolnego 186⁶/₇.

Z c. k. Namiestnictwa galicyjskiego.
Lwów, 12. lutego 1867.

Część nieurzędowa.

Na posiedzeniu węgierskiej izby magnatów z 9. b. m. powitano z zapałem prymasa, który po raz pierwszy przybył na posiedzenie. Hr. Władysław Rady, sekretarz izby deputowanych, przedłożył uchwałę tejże względem municypiów. Uchwała będzie wydrukowana i w swoim czasie wzięta pod obrady. Przed przejściem do umieszczonej na porządku dziennym kwestyi o uzupełnieniu wojska hr. Józef Palffy interpelował ministeryum względem rozporządzeń komendy jeneralnej w Budzie, i czy rekruci węgierscy będą faktycznie wcieleni do pułków węgierskich. Minister Wenkheim oświadczył, że rząd nie wie nic o istnieniu i autentyczności tych rozporządzeń, nie przywiązuje do nich żadnej wagi, i uważa tylko reskrypta z 18. i 19. lutego jako obowiązujące. Rekruci będą wcieleni do pułków węgierskich. Hr. Palffy poprzestaje na tej odpowiedzi. Nastąpiła obrada nad uchwałą o uzupełnieniu wojska i izba przyjęła ją nie delegując komitetu do jej rozstrząśnięcia.

Na posiedzeniu izby deputowanych przyjęto ustawę prasową po debacie jeneralnej prawie jednogłośnie. Przy debacie specyalnej przyjęto uchwaloną na konferencyi dn. 8. odbytej, zmianę względem Siedmiogrodu. Bonis interpelował ministra skarbu, czy ma wiadomość o pożyczce podanej do subskrypcyi i czy jest zamierzonem zastawienie węgierskich dóbr koronnych dla osiągnięcia pożyczki. Lonyay odpowiedział, że gdy ministeryum obejmowało urzędowanie, pożyczka była faktem dokonanym. Na wniosek Szentkiralego orzeczono, że tylko temu ministeryum może być udzielone absolutoryum. Deak oświadczył, że to uczyniono w interesie kraju a nie ministerstwa.

W parlamencie północno-niemieckim d. 9. b. m. toczyła się obrada nad projektem konstytucyi. Było zapisanych 29 mowców za projektem a 16 przeciw. Trybuny były przepełnione, lożę dworską zajmował następca tronu. Twesten zgadzający się na projekt tylko pod warunkiem znacznej zmiany wielu ustępów, żąda rewizyi prawa stanowienia budżetu, utworzenia konstytucyjnego państwa związkowego, odrzuca budżet normalny, i tylko w obec zawikłań europejskich przystaje na przyzwolenie pewnej sumy aż do przeprowadzenia reformy armii związkowej. Waldek żąda jednolitej odpowiedzialnej władzy centralnej i rozszerzenia atrybucyi parlamentu. Miquel przemawiając za projektem gotów ponieść największe ofiary i nawet wolność poświęcić dla ustanowienia państwa związkowego. Rohden (katolik) oświadcza: Projekt za mało uwzględnia Austryę; i tam ochraniać należy żywioł niemiecki, aby nie uległ pod wpływem Czechów i Magyarów. Wagener (konserwatysta) przemawia za przyjęciem projektu bez zmiany, projekt bowiem zapewnia korzyści materyalne, które więcej są warte jak dyskusye nad prawami zasadniczemi i prawami człowieka.

O nowem powstaniu Fenyanów w Irlandyi dochodzą wiadomości sięgające po dzień 6. b. m. według których dnia 5. wieczorem spostrzeżono około 500 osób zebranych w okolicy Dublina, do których ścigania wyruszył zaraz oddział wojskowy szkocki, lecz powstańcy skierowali się ku Tallagh, gdzie się ich do 1000 zebrało, a 700 ustawiło się na drodze do Cramlina.

Powstańcy uzbrojeni byli w fuzye, rewolwery, sztylety, noże i pałasze amerykańskie. Policya ujęła do 30 z nich, poczem inni się rozpierzchli, ścigał ich jednak oddział wojska prowadzonego przez konstablów, z miejscowością dobrze obeznanych. Wojsko miało artylerye z trzema polowemi działami.

Wieśniacy rozpowiadali, że Fenyanie dawali im broń i wzywali ich do połączenia się z nimi. Pociąg z Corku dnia 5. b. m. wieczorem nie przybył jeszcze do Dublina a komunikacya telegraficzna z Corkiem była przerwana.

Dnia 6. z rana policya zdybała 200 Fenyanów pod Tallagh i wezwała ich do poddania się, na to wezwanie odpowiedzieli strzałami na konstablów, którzy dawszy ognia do Fenyanów, pięciu Fenyanów zranili a 83 uwięzili. Konstable schwytali zarazem pięć wozów z amunicyą. Wieczorem mówiono w Dublinie, iż 5 do 6000 Fenyanów stoją około Tallagh.

Wojsko ujęło 208 Fenyanów i dowiedziano się, że powstańcy skierowali się ku północy w góry. W fabrykach sukna brakowało 105 młodych ludzi. W Dublinie i pod Dublinem zabrano wiele broni.

Pod Droghedą około 1000 Fenyanów opanowali targowicę, i stoczyli potyczkę z policyą, która zabrała do 40 powstańców w niewolę i prócz tego schwytała znaczną ilość amunicyi i ognia greckiego.

W Dublinie było wielkie wzburzenie umysłów; druty telegraficzne w kierunku północnym były przecięte.

Stacya policyjna w Kilmallock zaatakowana była przez 200 Fenyanów, na przeciw których było tylko 22 konstablów; przyszło do morderczej walki, w końcu powstańcy ustąpili, zostawiwszy na placu trzech rannych i 22 wziętych do niewoli.

Barak policyjny pod Dermore Fenyanie spalili i zaatakowali stacyę wybrzeżną pod Kilrus. Tam jak i w Holiwas Fenyanie zabrali broń jaką zastali.

„Morning Post“ ogłasza dokument, który jej przez „rząd tymczasowy irlandzkiej republiki“ przysłany został. Jest to proklamacya do ludu irlandzkiego, wyliczająca zażalenia Irlandyi przeciwko Anglii i ogłaszająca republikę.

W sali sądu policyi poprawczej w Paryżu, zebrała się dnia 6. b. m. liczna publiczność, zwabiona procesem prasowym Girardina. Sprawa jednak dopiero o godzinie 1szej z południa przywołana została; poprzednio sąd załatwił mnóstwo spraw drobniejszych. Pan Girardin bronił się sam bez adwokata; obrona jego była krótka, wykazał iż artykuł inkryminowany nie zawierał jeno fakta historyczne, które zebrał bez zamiaru szkodzenia rządowi cesarskiemu, do którego ustanowienia sam się przyczynił. O godzinie drugiej sędziowie udali się do osobnej sali dla ferowania wyroku. Jednocześnie zebrana była rada ministrów. Pomiędzy adwokatami i znakomitościami politycznemi, co na audyencyę sądu przybyli, było powszechne mniemanie, że sąd konferuje z ministeryum sprawiedliwości i radą ministrów. O godzinie czwartej z południa sędziowie przybyli znów do sali sądowej i prezes ogłosił, iż wyrok dopiero jutro publikowany będzie. Wywołało to powszechne i głośne szemranie tak, iż prezes sam zgromił obecną publiczność. Spodziewano się, że przez noc sąd a raczej rząd namyśli się do uznania niewinności p. Girardin, co się jednak nie ziściło, bo sąd skazał go, jak wiadomo, na grzywny.

„La Liberté“ zamieściła 7go b. m. następujące słowa z podpisem Emila Girardina, pod tytułem: „Wyrok na p. Girardina.“

„Szósta Izba policyi poprawczej w Paryżu wydała dziś rano wyrok, którego nie mogła wydać wczoraj po 1³/₄ godzinach narady. Autor niezliczonych artykułów, które się pojawiły od 29. października do 10. grudnia 1848 r., a które nie przeszkodziły bynajmniej skazaniu go na wygnanie z Francyi d. 9. stycznia 1851 r. tym samym dekretem, który wygnał pp. Thiersa, Remusata, Juliusza de Lasteyrie, Duvergier de Hauranne, jenerała Changarniera, jenerała Lamoriciera, jenerała Bedeau, jenerała Leflô, jenerała Laidet, wszystkich członków Zgromadzenia narodowego, jakkolwiek wszystkich nietykalnych według brzmienia zaprzysiężonej konstytucyi, — dawny reprezentant ludu, redaktor naczelny dziennika „La Liberté“, oskarżony, że ogłosił d. 1. marca 1867 r. artykuł pod napisem: „Lepsze losy“ — p. Emil Girardin skazany został pod rządem Napoleona III., Cesarza Francuzów, na maximum grzywien. Skazany odwołał się bezzwłocznie. Ale przed wyższym sądem nie on sam bronić się będzie; będą stawać w obronie jego potężne słowa, których, powodując się oględnością doprowadzoną do ostatnich granic i do ostatniej godziny, nie sądził, aby potrzebował użyć.

Proces, którego był przedmiotem w wykonaniu przepisów artykułu 4. dekretu z d. 11. sierpnia 1848, pozwalającego mówić bezkarnie w maju 1851, że forma rządu 27 razy uchwalona przez aklamacyę reprezentantów Francyi, ustawodawców wyszłych z głosowania powszechnego, była podejściem wyzyskaną (filoutée) — dekretu zastrzegającego, uznającego, obwieszczającego najwyraźniej „prawo rozbioru i krytyki aktów władzy wykonawczej i jej ministrów“ — ów proces i wyrok skazujący, stawiają go w rzędzie nieprzyjaciół systematycznych władzy cesarskiej i fatalnie tworzą dlań nowe stanowisko.

To nowe stanowisko czyni odtąd niepodobnemi nadal przyjaźń i związki sięgające 20tu lat, a które w walce z opiniami jego nie zmieniły ich, lecz je częstokroć miarkowały.

Jakkolwiek bolesnem jest to zerwanie, nie może on wahać się między bolesnem stanowiskiem a fałszywem położeniem, które logicznie coraz musiałoby się stawać fałszywszem samym prądem rzeczy branych przezeń na uwagę i biegiem wypadków przezeń przewidzianych. Okrutna rana, jaką otrzymał, jest tego rodzaju, jakie zagrażając rozciągnięciem odpowiedzialności aż do solidarności, wymagają bez wahania amputacyi.“

We Florencyi minister spraw zewnętrznych dał dnia 4. b. m. wielki obiad dla nadzwyczajnych posłów austryackiego i greckiego. Na obiedzie tym byli wszyscy ministrowie, posłowie obcych mocarstw, sekretarze poselstw austryackiego i greckiego, członkowie komisyi austryackiej względem zawarcia traktatu handlowego, kilku wyższych urzędników z ministeryum spraw zewnętrznych i t. d.

„Gazetta Piemontese“ donosi, że w dniu 19. b. m. odbędą się zaślubiny Królewicza Amadeusza z piękną i bogatą Księżniczką Cisterne; nowożeńcy w Neapolu zamieszkiwać będą.

„Opinione“ zaprzecza stanowczo, jakoby p. Langrand-Dumonceau konwencyą swoję z rządem włoskim, za pomocą Rotszylda paryskiego i francuskiej spółki kredytu ruchomego, znów odnowić chciał.

„Gazette di Venezia“ zamieściła następującą korespondencyę z dnia 2. b. m.:

W dniu 28. lutego papież przyjmował wszystkich proboszczów i kaznodziejów rzymskich i miał do nich przemowę przed daniem apostolskiego błogosławieństwa. Powiedział, że kaznodziejowie powinni być tak gorliwymi jak apostołowie, chociaż czas obecny, pomimo wielu zjawisk zajmujących, nie jest jednak tak ciężki jak kiedy apostołowie ewangelią opowiadać poczęli. O dwie rzeczy papież szczególnie upominał zgromadzenie. Najprzód żeby kaznodziejowie słuchaczów swych oświecili w tem, iż w Rzymie żyje się szczęśliwiej niż gdziekolwiek. Następnie starać się powinni o wzmocnienie wiary, coraz bardziej upadającej. Wspomniał potem o proboszczu, poza granicami państwa kościelnego żyjącym, który się pisemnie zapytywał czyli pieniądze z świętopietrza zebrane, użyć może ku wsparciu ubogich swej parafii. W odpowiedzi na to zapytanie Ojciec święty biskupowi dyecezyalnemu oświadczyć kazał, iż w podobnych okolicznościach każdy podobnież upoważniony jest do takowego użycia świętopietrza.

W Neapolu z powodu śniegu i zimna nie mógł się odbyć wielki przegląd gwardyi narodowej. Książę Carignan z tego powodu w rozkazie dziennym wyraził swoje ubolewanie i zarazem wyraził nadzieję, iż obywatele zadość uczynią obowiązkowi wybierania reprezentantów.

Minister robót publicznych, wszystkich wyborców, którzy rządowemi drogami żelaznemi i parowcami udają się na miejsce wyborów, za ½ część zwykłej ceny przewozić kazał.

Centralny komitet w Atenach do wspierania Kandyotów ogłosił następujący biuletyn, którego treść potwierdzają także z innej strony.

„Doniesienia z rozmaitych obozów powstańczych sięgają do 24. lutego. Na przysłanie komisarza sułtańskiego Serwara Baszy i usiłowania Mustafy Baszy, aby na zbuntowanej wyspie przywieść do skutku wybór reprezentacyi, postanowiła ludność kandyocka odpowiedzieć ogniem karabinowym. Sfakioci wzięli się do broni, i nawet stronnicy Ziridoniego, który z początku oświadczył się za Mustafą Baszą, udali się do wschodnich prowincyi, niosąc pomoc zbuntowanym współbraciom. Z rozkazu Mustafy Baszy przywiózł parowiec turecki 1000 kilogr. jęczmienia do Sfakii dla ludności głód cierpiącej, ale ludność odrzuciła dar Sułtana oświadczając, że woli ginąć z głodu jak go przyjąć.

Dnia 30. stycznia (st. s.) 5000 Turków pod wodzą Serkosa Ali Baszy napadli na korpus powstańczy stojący w bardzo korzystnej pozycyi, ale odparci, musieli ustąpić do Kanei. Tej samej i następującej nocy waleczny Hadżi Michali wpadł z małą siłą do tureckiego obozu i sprawił wielkie zamięszanie. Waleczny ten dowódzca napisał co następuje w raporcie przesłanym zgromadzeniu jeneralnemu: Wiosna nadchodzi; rok ten zaczęliśmy zwycięztwy; jesteśmy ożywieni odwagą i nadzieją, nieprzyjaciel jest zdemoralizowany. (Następują doniesienia o kilku krwawych utarczkach stoczonych po 1. lutego, w których powstańcy zabrali nieprzyjacielowi dwa działa, sztandar, 100 jeńców, 200 sztuk bydła obładowanego zapasami. Dalej czytamy w raporcie): Przejęci strachem panicznym Turcy chcieli wymordować bezbronnych chrześcian w Rettimo; europejscy ajenci konzularni byli zmuszeni oszańcować się w swoich domach. Jednak gubernator turecki zdołał roztropnością powstrzymać żołnierzy i spokojność nie została zakłócona.

Chrześcianie odnieśli także zwycięstwo w prowincyi Messara pod St. Thomas. Turcy stracili 500 ludzi w poległych i rannych. Władze tureckie w Kanei wszelkiemi środkami starają się wynaleść ludzi którzy by chcieli udać się do Konstantynopola jako reprezentanci. Nie mogą jednak znaleść nikogo. Cała wyspa zaprotestowała.“

Kreteńskie zgromadzenie jeneralne mianowało rząd dla wyspy z 7 członków złożony, którzy wykonali już przysięgę. Mustafa Basza czeka w Kanei na instrukcye z Konstantynopola. Do Smyrny popłynęły dwa parowce z rannymi żołnierzami tureckimi.

W Atenach nie zaszło nic ważniejszego. Minister finansów miał konferencyę z kilku przemysłowcami względem nowego podatku przemysłowego. Co do tej kwestyi minister miał napotkać w izbie silną opozycyę.

Nowy pospieszny parowiec grecki „Arkadion“ podarowany przez kupców greckich, osiadłych w Anglii, przybył przed kilkoma dniami z Anglii do Syry, i powiózł do Kandyi zapasy żywności, amunicyi i 3500 karabinów odtylcowych. „Panhellenion“ restauruje się w Syrze. Dowódzcą na „Arkadionie“ jest sędziwy Cogia.

Grecy zamieszkali w Odessie ofiarowali 23.000 kilogr. zboża dla wychodźców kandyockich.

Z Madrytu donoszą pod dn. 3. b. m. o nowych uwięzieniach; między uwięzionemi znajduje się i redaktor zakazanego dziennika „Relampago“, którego złapano na gorącym uczynku, nad redakcyą dziennika pracującego. Według obwieszczenia exgubernatora Pemeli, redaktor ma być karany śmiercią. Wybory do Kortezów rozpocząć się mają w dn. 10. b. m.; rząd dotąd nie wystąpił jeszcze z swemi kandydatami.

Do Marsylii nadeszły doniesienia z Mexyku z 29. stycznia. Urzędowy „Diario del Imperio“ ogłasza proklamacyę jenerała dyssydentów Carillo, w której tenże oświadcza, że przystępuje do cesarstwa, ponieważ obsadzenie Matamoras okrętami Stanów zjednoczonych odsłania mu grożące z tej strony narodowości mexykańskiej niebezpieczeństwo. Carillo utrzymuje, że Juarez zawarł z Stanami zjednoczonemi ugodę względem odstąpienia im 15.700 mil kwadratowych terytoryum mexykańskiego w dolnej Kalifornii. Oświadcza w końcu, że oddalenie się wojsk francuzkich wkłada na stronnictwa mexykańskie obowiązek pojednać się dla wspólnej obrony swojej narodowości.

„Courier des Etats unis“ podaje doniesienia z Mexyku z dn. 3. lutego, według których Cesarz ma zamiar przenieść rezydencyę do Puebli, ponieważ Mexyk jest zbytecznie zagrożony przez dysydentów. Zupełne ściągnięcie wojsk francuzkich z Mexyku nastąpiło w dn. 6. stycznia i cały korpus expedycyjny znajdował się na drodze do Veracruz. Marquez ma polecenie bronić Mexyku z 10.000 wojska. Wojsko cesarskie ma składać się z 30.000 ludzi. Rząd cesarski nałożył podatek 1 procentowy na wszystkie kapitały. Cesarz nosi mundur mexykański i odbywa często przegląd wojsk w stolicy, gdzie zapał dla Cesarza wzmógł się na nowo.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Rozszerzanie banknotów podrobionych. Dnia 5. października 1865 c. k. dyrekcya policyi w Krakowie doniosła w drodze telegraficznej do Lwowa, że trzej izraelici lwowscy kupując tam towary, płacili podrobionemi banknotami pięciorublowemi. Jeszcze tej samej nocy policya lwowska uwięziła we Lwowie 2 z nich, Ferdynanda Kohna i Leona Spergela, nazajutrz zaś przytrzymano w Sądowej Wiszni trzeciego, nazwiskiem Szymon Spergel. U Kohna znaleziono oprócz zakupionych w Krakowie kosztowności, 63 banknotów rosyjskich po 1, 3, 5, 10 i 25 rubli, między niemi 11 sztuk po 5 rubli, u Leona Sp. 25 banknotów, a 28 po 5 rubli, u Szymona Sp. 142 banknotów, a 43 po 5 rubli. Nadto przytrzymano w Krakowie 20 sztuk banknotów po 5 rubli, które ci trzej obwinieni wydali. Bank rosyjski uznał z tych 102 sztuk banknotów po 5 rubli 64 sztuk jako podrobione, oświadczając, że były drukowane, i to zapewne w Anglii, gdzie sądy skazały już kilka osób do robot przymusowych za rozszerzanie banknotów podrobionych, nakoniec że takie banknoty podrobione są w obiegu w Paryżu, Londynie, Warszawie a nawet w wielu guberniach rosyjskich. — Sprzeczne zeznania obwinionych co do przyjścia w posiadanie tych banknotów, świadczą mocno na ich niekorzyść. Ferd. Kohn, rodem z Krakowa, 33 lat, izraelita, ojciec 3 dzieci, już karany kryminalnie za kradzież, był dawniej konduktorem kolei Karola Ludwika a poźniej zawiadowcą w tutejszym hotelu Mansch; zeznał najprzód, że wraz z braćmi Spergel udał się do Prus, gdzie zakupiwszy towary, sprzedawali je spólnie jako domokrążcy, a następnie obliczyli się w Krakowie, i on dostał banknoty rosyjskie. Poźniej jednak Kohn odmienił zeznanie w ten sposób, że był sam domokrążcą, że przypadkiem zszedł się w Warszawie z braćmi Spergel, zkąd razem powrócili do Lwowa, i dopiero potem rozpoczęli handel domokrążniczy w Królestwie Polskiem, a byli nawet w Petersburgu, i nakoniec obliczyli się w Krakowie; nie wiedział zaś, że niektóre banknoty były fałszywe. Szymon Sp. z Rzeszowa, 24 lat, izraelita, stanu wolnego, były kelner w hotelu Mansch, zeznaje, że on, jego brat i Kohn odbyli podróż przez Kraków, Wrocław i Berlin do Warszawy, szukając korzystniejszej służby. Za powrotem do Krakowa znaleźli na ulicy paczkę z banknotami po 5 rubli i niemi się podzielili. Poźniej odmienił zeznanie, przyznając, że odbywali handel domokrążniczy i zyskiem podzielili się w Krakowie. Do fałszywego zeznania o znalezieniu banknotów namówił go jego brat Leon w areszcie. Najwięcej sprzeczne są zeznania Leona Spergela, (23 lat, stanu wolnego, kelner), który przyznawał z początku znalezienie banknotów, teraz zaś utrzymuje, że znalazł je, ale w Sosnowicach, i tak, że tego nie dostrzegli jego towarzysze, podzielił się jednak z nimi, chociaż bez ich wiedzy, przy rozliczeniu zysków. Na tych i innych poszlakach, tudzież na schwyconej korespondencyi, którą obwinieni prowadzili między sobą w areszcie śledczym, prokuratorya państwa oparła swoje zaskarżenie na rozprawie ostatecznej w dn. 7. i 8. b. m. i proponowała dla Leona Sp. 3 lata cięż. więz, dla dwóch drugich po 8 miesięcy. Sąd jednak uwolnił wszystkich trzech dla braku dowodów. Prokuratorya wniosła rekurs. (Prezyd. radzca sądu kraj. p. Klemensiewicz, oskarż. zast. prok. pań. p. Budzynowski, obrońcy c. k. profesor uniwersytetu Dr. Rulf i adw. kraj. Dr. Rodakowski). Rozprawie przysłuchiwało się mnóstwo osób, zwłaszcza izraelitów.

(Rozprawy ostateczne) w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające D. 12. b. m.: P. Hipolit Stupnicki, podburzanie, proces prasowy „Przeglądu“. Blażke Szymon, obraza majestatu. Kuźniarski Krzysko, kradzież. Gorący Łukasz, obrażenie ciała. Kulik Szczepan, obraza majestatu. Walków Jaśko, zabójstwo.

D. 13. b. m.: Stupczyński Iwan, ciężkie obrażenie ciała. Kokocki Wasyl, kradzież. Bund Chaim Samuel i spól., oszustwo. Kluka Ilko, kradzież.

D. 14. b. m.: Szyper Józa i 43 spólników, gwałt publiczny (Lubień, powiat gródecki).

D. 16. b. m.: Mantolak Leszek, kradzież. Świetlik Wasyl, ciężkie obrażenie ciała.

(W lwowskim szpitalu powszechnym) było z końcem grudnia 1866 r. 794 chorych, w styczniu 1867 r. przybyło 680, było więc wszystkich chorych w styczniu 1474. Z tych wyszło uzdrowionych 574, nie wyleczonych 11, umarło 72, do dalszej kuracyi z końcem stycznia b. r. pozostało 817. Najwięcej chorych było dnia 28. stycznia bo 853 osób, średnio 18. stycznia 824 osób, najmniej 4. stycznia 801 osób.

Stosunek wyzdrowienia o 1.63% niepomyślniejszy niż w poprzednim miesiącu, a stosunek śmiertelności prawie ten sam.

Na słabości wewnętrzne umarło 47, między tymi 10 na tyfus.

(Pożary.) W Matkowie w powiecie Turka dnia 27. z. m. zgorzała cerkiew; szkoda wynosi około 1000 złr., ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Biliczu w powiecie staromiejskim d. 30. stycznia spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 200 złr., ogień miał być podłożony. W Krzemienicy w pow. Łańcuckim d. 8. b. m. spaliły się 3 stodoły dworskie i 2 wozownie. Szkoda wynosi 5000 złr., ogień miał być także podłożony.

(Nieszczęsne wypadki.) Wasyl Udysz włościanin z pod Lubaczowa, poniósł w polu śmierć przez zmarznięcie; zwłoki jego znaleziono dn. 27go z. m. Olexa Borysko włościanin z Staregosioła w pow. Cieszanowskim, zraniony śmiertelnie drzewem które sam ścinał, poniósł śmierć dn. 2. b. m. W Lubaczowie w nocy z 2. na 4. b. m. umarło dwoje dzieci w wieku od lat 8 do 10 w skutek zagorzenia.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W II. połowie z. m. były następujące ceny zboża innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Żurawno		Mikołajów		Stanisławów		Tłumacz		Nadwórna	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	40	4	40	4	78	4	.	4	.
„ żyta	3	.	3	.	3	.	2	50	3	.
„ jęczmienia	2	20	2	15	2	38	1	50	2	50
„ owsa	.	90	1	10	1	10	.	75	1	.
„ hreczki	.	.	2	50	5	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	.	.	3	15	3	.	3	.	3	.
„ ziemniaków	1	25	1	10	1	30	1	.	1	.
Cetnar siana	1	30	.	60	1	20	.	60	1	50
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	.	4	.	6	50	5	.	5	.
„ „ miękkiego	3	50	3	50	4	.	4	.	4	.
Funt mięsa wołowego	.	8	.	10	.	12	.	10	.	10
Mas okowity	.	60	.	60	.	72	.	42	.	60

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej.
(Przestrzeń obrotu 35 mil.)

Miesiąc	Komunikacya osób			Transport towarów			Razem	
	Liczba podróżnych	wal. aust.		cetnary celne	wal. aust.		wal. aust.	
		złr	c.		złr.	c.	złr.	c.
Od 1. do 28. lutego 1867	8547	26800	73	153879	81878	21	108678	94
Od 1. do 31. styczn. 1867	9414	28581	34	168285	82249	92	110831	26
Razem . .	17961	55382	07	322164	164128	13	219510	20

Oprócz tego przewieziono 14965 cetnarów celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

Ostatnia poczta.

Peszt, 10. marca. Na urzędownie odebraną wiadomość, iż Jego ces. Mość we wtorek o godzinie w pół do trzeciej przybędzie, komitet festynowy odbył posiedzenie dla ustanowienia uroczystości przyjęcia Monarchy. Jego ces. Mość witać będą na dworcu drogi żelaznej nadburmistrz peszteński, wszyscy ministrowie i obie izby sejmowe.

Pochód rozpocznie się od dwóch banderyi, ze sztandarami kraju i obu miast bratnich. Przed powozem Jego ces. Mości jechać będą hr. Andrassy i baron Wenkheim, za powozem inni ministrowie.

We wtorek wieczorem miasto będzie oświetlone, we czwartek będzie parada wojskowa na Generalwiese. W dniu złożenia przysięgi przez ministrów będzie wielki pochód z faklami, któremu towarzyszyć będą wszystkie stowarzyszenia spiewaków.

Książę prymas Simos zrobił dziś wizyty wszystkim ministrom i Deakowi.

Mnichów, 9. marca. Księżna Zofia, małżonka, księcia Teodora bawarskiego, córka Króla saskiego, zeszła z tego świata.

Paryż, 9. marca. „Monitor wieczorny“ ogłosił depeszę wiceadmirała Laronciére le Nourrit z Veracruz z dnia 28. lutego, według której 16.000 wojska francuskiego wsiadło już na okręty i wypłynęło; wiceadmirał spodziewa się, iż ewakuacya do dnia 18. marca dokonana będzie.

Bióra izby deputowanych zezwoliły na interpelacyę p. Thiersa co do spraw zewnętrznych. Interpelacya ta we czwartek nastąpi.

Madryt, 9. marca. Stan oblężenia zniesiony został w całej Hiszpanii. Dekret królewski stanowi, iż wszystkie dzienniki złożyć mają kaucyę po 40.000 realów, prócz tego zaprowadza cenzurę i sekwestracyę. Wszystkie druki bez poprzedniego pozwolenia uważane będą jako tajne knowania.

Bukareszt, 10go marca. Ministeryum dotąd nie jest zamianowane; Golesco proponował ministeryum z radykałów złożone, na co książę nie przystał, stronnictwo zaś radykałów nie zgodziło się dotad na ministeryum mięszane, ze wszystkich trzech stronnictw złożone.

Konstantynopol, 10. marca. Egipski minister Nubar Basza przybył tu w nadzwyczajnej misyi.

Były minister wojny Hussein Basza mianowany został komenderującym w Bośnii.

Trzęsienie ziemi zniszczyło połowę wyspy Mitelin; było wielu umarłych i rannych.

Nowy Jork, 9. marca. Prezydent Johnson nie wystosuje zwykłego mesażu do kongresu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. marca.

Hotel George: PP. Br. Brunicki Seweryn, z Zaleszczyk. Kęplicz Marc., z Artassowa. — Komarnicki Bol., z Sassowa.— Szymanowski Wład., z Chumieniec.

Hotel europejski: Niemetz Józef, c. k. major i Kramkowski Leon, c. k. kap., ze Stryja.

Hotel Langa: Hr. Komarnicki Rom., ze Złoczowa.

Hotel angielski: Br. Gostkowski Ant., z Czyżowiec.

Pod białym koniem: Kowalski Ign., z Tejsarowa.

Hotel Kuhna: Zachariasiewicz Mik., z Lipowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. marca.

PP. Hr. Golejewski Ant., do Harasymowa. — Hr. Komorowski Wład., do Dziewiętnik. — Hr. Wodzicki Kaz., do Olejowa. — Br. Manner Zygm., do Wiednia. — Borowski L., do Wulki krowickiej. — Czarniakowski Kaz., do Suchowca — Kakowski Apolinary, do Tarnopola. — Lityński Edm., do Litwinowa. — Podlewski Józef, do Chomiakówki. — Szeliski Henryk, do Kozowy. — Skulimowski Julian, do Dynisk. — Vivien Jan, do Wysocka. — Winnicki Tytus, do Nadyczy. — Przesmycki Franc., c. k. przeł. powiatowy, do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. marca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	320.93	— 4.3	87.3	połud. sł.	10
2. god. po poł.	319 73	+ 0.8	77.2	„ „	10
10. god. wiecz.	319 77	+ 0.4	84.1	„ „	10

Śnieg w południe 10···.

TEATR.

Dziś: (przedst. niem.) Na dochód p. Wiktoryny Rosen: **„Lucrezia Borgia,“** wielka opera w trzech aktach.

Jutro: (przed. pol.) **„Adryanna Lecouvreur,“** dramat w 5. aktach. Na dochód pani Teofili Nowakowskiej.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 11. marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	94	6	02
Dukat cesarski	„	5	97	6	05
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	38	10	52
Rubel srebrny rosyjski	„	1	93	1	97
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	88	1	90
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		75	73	76	48
„ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		79	52	80	29
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		69	75	70	58
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		70	50	71	42
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		219	92	222	17
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		183	33	185	17

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. marca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.40	71.60
od kwiet. do października po 5%	71 50	72.70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	78.—	78.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 60	82.90
Metaliki po 5%	61.—	61.20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	144 50	145.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	143.—	144.—
Przez. do wyl. z r. 1854	78 25	78.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	88 30	88 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91.25	91 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	81 10	81.30
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.—	88.—
Czech	89.—	90.—
Węgier	73 25	73 50
Galicyi	69.75	70.25
Siedmiogrodu	68.50	69.—
Bukowiny	68.75	69.25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98.50	99.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	741.—	743.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	188.40	188.60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	615.—	617.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	93.—	93.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1638.—	1642.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	211.—	211.20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	210.—	210.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	142.-	143.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	222.50	223.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.—	184.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	488.—	490.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.10	92.40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	88.50	89.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	102.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.75	90.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.75	99.25

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	131.50	131.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	95.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 75	107.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.90	107.20
Hamburg za 100 M. B.	95.—	95.25
Londyn za 10 ft. szt.	127.60	128.—
Paryż za 100 fr.	50.85	50.90

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.02	6.04
detto. pełnej wagi	6.02	6.04
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.22	10.23
Rosyjski imperyał	10.45	10.50
Talar związkowy	1.89	$1.89\frac{1}{2}$
Srebro	125.75	126.—
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $44\frac{1}{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. marca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	60	60
5% pożyczka narodowa	70	50
Losy z 1860 roku	88	20
Akcye banku wiedeńskiego	739	—
„ „ kredytowego	187	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	60
Srebro	125	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	$01\frac{1}{2}$

DZIENNIK URZĘDOWY.

(394) **Edykt.** (2)

Nro. 880. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż w skutek pozwu Majera Czabana przeciw J. Leib Reichowi o zapłacenie summy wekslowej 658 zł. 82 c. wal. austr. w dniu 22. czerwca 1864 do l. 3695 wniesionego nakaz zapłaty dnia 23. czerwca 1864 wydanym został, lecz z powodu nieobecności pozwanego temuż doręczonym być nie mógł, z której przyczyny na żądanie powoda z dnia 12. lutego 1867 do l. 880 dla z miejsca pobytu niewiadomego J. Leib Reicha, kuratorem p. adwokat Dr. Reiner, a zastępcą kuratora pan adwokat Dr. Rybicki mianuje się.

Z pobytu niewiadomy J. Leib Reich uważnym się przeto czyni, iżby w należytym czasie środki obronne sam, lub przez kuratora, lub innego rzecznika do sądu wniósł i sąd o swym pobycie zawiadomił.

Rzeszów, dnia 21. lutego 1867.

(384) **Concurs-Kundmachung.** (2)

Nro. 7323. Zur Besetzung einer philologischen Lehrerstelle am k. k. Real-Gymnasium in Brody mit dem Gehalte jährlicher 735 fl. öst. W. und dem Anspruche auf systemmäßige Decennalzulage wird der Concurs bis zum 15. April l. J. ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Dienstposten haben die Befähigung zum Lehramte der classischen Philologie am ganzen Gymnasium nachzuweisen und ihre an das hohe Staatsministerium stylisirten Gesuche innerhalb der Concursfrist bei der k. k. galizischen Statthalterei, oder wenn sie bereits in öffentlichen Diensten stehen, im Wege der vorgesetzten Behörden zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 24. Februar 1867.

Ogłoszenie konkursu.

Nro. 7323. Dla obsadzenia posady nauczyciela filologicznego przy c. k. realnem gimnazyum w Brodach z płacą 735 zł. w. a. rocznie i z prawem do systemizowanego dodatku dziesięcioletniego rozpisuje się konkurs do dnia 15. kwietnia r. b.

Ubiegający się o tę posadę służbową mają wykazać uzdolnienie swoje na nauczyciela klasycznej filologii i prośby swoje, wystosowane do wysokiego Ministerstwa Stanu, podać w przeciągu terminu konkursowego do c. k. galicyjskiego Namiestnictwa, albo jeźli zostają już w służbie publicznej, za pośrednictwem przełożonych władz swoich.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 24. lutego 1867.

(410) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2190. Im Geschäftslocale der Tabaktrafikantin Salomea Hupczyc am Bernhardiner-Platze und in jenem des Spezereikrämers Julius Stosius in der grünen Gasse zu Lemberg wird mit 16. März l. J. ein Briefmarken- und Couvert-Verschleiß in Verbindung mit einem Briefkosten eröffnet, aus welchen die eingelegten Briefe mehrere Male des Tages durch einen Postamtsdiener zum Postamt werden abgeholt werden.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 26. Februar 1867.

(401) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 2943. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan Szymon Drozdowski przeciw panu Zdzisławowi Boguszowi względem zapłacenia summy 40 zł. w. a. z przyn. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 23. maja 1867 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego pana Zdzisława Bogusza jest niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego pana adwokata Dra. Bandrowskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. lutego 1867.

(391) **Edykt.** (2)

Nr. 881. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia że w skutek pozwu Majera Czabana przeciw J. Leibie Reichowi o zapłacenie sumy wekslowej 522 zł. wal. austr. w dniu 17go października 1864 do l. 6136 wniesionego nakaz zapłaty dnia 20go października 1864 wydanym został, lecz z powodu nieobecności pozwanego temuż doręczonym być nie mógł, z której przyczyny na żądanie powoda z dnia 12go lutego 1867 do l. 881 dla z miejsca pobytu niewiadomego J. Leib Reicha kuratorem pana adwokata doktora Reinera, a zastępcą kuratora pana adwokata doktora Rybickiego mianuje się.

Z pobytu niewiadomy J. Leib Reich uważnym się przeto czyni, iżby w należytym czasie środki obronne sam lub przez kuratora lub innego rzecznika do sądu wniósł i sąd o swym pobycie zawiadomił.

Rzeszów, dnia 21. lutego 1867.

(415) **Edykt.** (1)

Nro. 3824. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem Abrahama Mauerbacha z życia i pobytu nieznanego, iż uchwałą z dnia dzisiejszego na prośbę Jakóba Meerengel przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej resztującej 1400 zł. w. a. z p. n. wydany i do rąk kuratora w osobie p. adwokata Dra. Rosenberga z zastępstwem p. adwokata Dra. Dwernickiego dla niego postanowionego doręczonym został.

Stanisławów, dnia 6. marca 1867.

(429) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 2940. Am 18. März 1867 um 3 Uhr Nachmittags wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Bochnia wegen Verpachtung des zu den Uszewer Religionsfondsgütern gehörigen Meierhofes für die Zeit vom 24. December 1866 bis 24. Juni 1875 die öffentliche Licitation abgehalten werden.

Dem Pächter werden an Grundstücken übergeben:

Gärten . .	—	Joch	478	Q. Klftr.
Aecker . .	117	„	422	„
Wiesen . .	15	„	539	„
Teiche . .	—	„	154	„
Hutweiden	63	„	811	„
Zusammen	196	Joch	804	Q. Klftr.

Der Ausrufspreis wird auf 1607 fl., d. i. Eintausend Sechshundert Sieben Gulden festgesetzt.

Näheres enthalten die bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Krakau und bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Bochnia aufliegenden Pachtbedingnisse.

Krakau, am 4. März 1867.

(419) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 2663. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß bei derselben am 28. März 1867 um 5 Uhr Nachmittags das als unbrauchbar ausgeschiedene Scartpapier im beiläufigen Gewichte von 42 Centner, im Wege der öffentlichen Versteigerung unter nachstehenden Bedingungen an den Meistbietenden veräußert werden wird, und zwar:

1. Zur Versteigerung wird Jedermann zugelassen, der nach den bestehenden Gesetzen davon nicht ausgeschlossen ist.

2. Die Versteigerung findet statt, nur mittelst schriftlichen, versiegelten, gehörig markirten und mit dem Vadium belegten Offerten, die bis zum 27. März 1867, 6 Uhr Abends eingebracht werden müssen.

Die Offerten müssen übrdies den Namen, Charakter und Wohnort des Offerenten und den für den Centner Nettogewichtes angebotenen Betrag in Ziffern und Buchstaben enthalten.

Offerten, denen diese Erfordernisse, sei es im Ganzen oder nur theilweise, abgehen, werden nicht berücksichtigt werdeu.

3. Als Fiscalpreis wird der Betrag von 3 fl. (Drei Gulden) für den Centner Nettogewichtes festgesetzt.

4. Der Ersteher ist verpflichtet, das erstandene Scartpapier in der vorhandenen Gewichtsmenge, welche bei der Uebernahme commissionaliter in seinem Beisein erhoben werden wird, binnen 21 Tagen, vom Tage der erhaltenen Verständigung über die Annahme des Bestbotes zu übernehmen, auf eigene Gefahr und Kosten ohne einer Ueberladung oder Einlagerung unmittelbar in eine hierländige Papierfabrik zur Verstampfung, oder einer inländischen Zündhölzchenfabrik zur Verschneidung unter Aufsicht der k. k. Finanzwache abzustellen und unter Aufsicht der k. k. Finanzwache verstampfen oder zerschneiden zu lassen.

5. Nach der Gewichtserhebung und unmittelbar vor der Uebernahme des Scartpapiers ist der nach dem Bestbote entfallende Geldbetrag der zur Gewichtserhebung und Uebergabe des Scartpapiers bestimmten hierämtlichen k. k. Commission zu erlegen.

6. Ueber die erfolgte Verstampfung oder Zerschneidung hat sich der Ersteher mit dem vom beigegebenen k. k. Finanzwache-Angestellten mitgefertigten Certificate der Papier- oder Zündhölzchenfabrik auszuweisen, wonach demselben das erlegte Vadium zurückgestellt werden wird.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Sambor, am 6. März 1867.

Ogłoszenie licytacyi.

Nr. 2663. C. k. dyrekcya skarbu obwodowa w Samborze podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 28go marca 1867 o godzinie 5tej po południu papier zużyty i niepotrzebny w ilości prawdopodobnej 42 cetnarów w drodze publicznej licytacyi pod następującemi warunkami najwięcej dającemu sprzedany będzie; mianowicie:

1. Do licytacyi przypuszczają się wszyscy, których istniejące prawa od tego nie wyłączają.

2. Licytuje się li tylko przez oferty pisemne, które należycie markowane i opieczętowane, w zadatek 42 złr. mówię: czterdzieści dwa złr. w. a. zaopatrzone i do dnia 27. marca 1867 do godziny 6tej po południu podane być mają. Rzeczone oferty oprócz tego zawierać mają imie i nazwisko, charakter i miejsce zamieszkania oferenta, tudzież ofiarowaną kwotę pieniężną za każden cetnar tak cyframi, jako też literami. Oferty, którym powyższe formalności w zupełności, lub tylko w części brakować będą, nie będą przy licytacyi uwzględnione.

3. Cena fiskalna jednego cetnara wyznacza się na 3 złr., mówię: Trzy złote reńskie w. a.

4. Kupiciel jest obowiązany kupiony w całej ilości się znachodzącej, która to ilość w przytomności jego w drodze urzędowej sprawdzona zostanie, w przeciągu dni 21, licząc od dnia doręczenia zawiadomienia o potwierdzeniu licytacyi, na własny koszt i stratę odebrać, i nie przeładowując ani nie składając takowy nigdzie po drodze, bezpośrednio pod dozorem c. k. straży skarbowej, do jakiejkolwiek papierni krajowej, lub do fabryki zapałek krajowej odstawić, i tamże pod dozorem c. k. straży skarbowej zetrzeć lub pokrajać.

5. Po sprawdzeniu ilości i przed odebraniem papieru kupiciel jest obowiązany zachodzącą cenę kupna podług sprawdzonej ilości papieru do rąk c. k. komisyi do tej czynności przeznaczonej złożyć.

6. Kupiciel jest obowiązany starcie lub pokrajanie papieru udowodnić poświadczeniem papierni lub fabryki zapałek, które to poświadczenie przez dodanego mu c. k. strażnika skarbowego zatwierdzone być ma. Dopiero po przedłożeniu tego dowodu złożony zadatek kupicielowi zwrócony zostanie.

C. k. Dyrekcya skarbu obwodowego.

Sambor, dnia 6. marca 1867.

(409) **Edykt.** (1)

Nro. 8275. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu rozpisuje niniejszem ku zaspokojeniu wierzytelności resztującej przez dyrekcyę pierwszej austr. kasy oszczędności w Wiedniu przeciw Anastazemu Siemońskiemu wygranej w kwocie 22.607 zł. 62 c. w. a. z odsetkami 5% od 1. listopada 1863 i kosztami sądowemi w skutek odezwy c. k. sądu krajowego Wiedeńskiego z 1. grudnia 1865 l. 79391 dozwoloną przymusową licytacyę dóbr Miłkowy z przyległościami Zbęk, Załęże, Jelna i części Przydonicy w Galicyi obwodzie Sądeckim położonych, dawniej Anastazego Siemońskiego, a obecnie ut Dom. 398, pag. 48, n. 12 haer. Gustawa Siemońskiego własnych, któratо licytacya w dwóch terminach, a to dnia 9. maja i 13. czerwca 1867, zawsze o godzinie 10tej z rana w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego Nowo-Sądeckiego odbędzie się pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sądownie wydobytą wartość szacunkową tychże dóbr w ilości 82.577 złr. 40 kr. m. k. czyli 86.705 zł. 70 c. w. a., zaś poniżej tej ceny szacunkowej rzeczone dobra w pierwszych dwóch terminach sprzedane nie będą.

2. Chęć kupienia mający obowiązany jest, przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 10tą część ceny szacunkowej w okrągłej ilości 8300 złr. m. k. czyli 8715 złr. w. a., a to gotówką lub obligacyami rządowemi na okaziciela brzmiącemi lub też w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego, jednakże takowe nie wyżej ich nominalnej wartości, ale tylko według ich ostatniego przez kupiciela udowodnić się mającego kursu. — Zakład przez kupiciela złożony jako rękojmia dopełnienia warunków licytacyjnych zatrzymanym, innym zaś zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconym zostanie.

3. Wyciąg tabularny, akt szacunkowy i inwentarz ekonomiczny chęć licytowania mający w registraturze sądowej przeglądnąć lub w odpisie podnieść mogą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się Dyrekcyę pierwszej austr. kasy oszczędności w Wiedniu, Gustawa Siemońskiego, c. k. prokuratoryę finansową w Krakowie, wszystkich z miejsca pobytu wiadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli, a to: Samuela Braunberga, Antoniego Nawratha, Wilhelma Zipsera, Teodora Böhma i Kajetana Fichtla, nakoniec tych wierzycieli, którzy z pretensyami swemi po 17. listopada 1865 do tabuli krajowej weszli, lub którymby niniejsze rozpisanie licytacyi lub później wypaść mające rezolucye wcale nie albo za późno doręczone być mogły, nareszcie Anastazego Siemońskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego przez ustanowionego do bronienia ich praw kuratora pana Dra. Bersona z zastępstwem pana Dra. adwokata Micewskiego im nadanego i niniejszym edyktem.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy-Sącz, dnia 27. grudnia 1866.

(400) **Edykt.** (1)

Nro. 2604. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Władysława hr. Wodzickiego i panią Emilię z hr. Wodzickich Działyńską, że przeciw nim i innym pan Antoni Marfiewicz i pani Leona Bzowska o wypłacenie summy 501 zł. 37½ c. w. a. tytułem zwrotu należytości skarbowej za ś. p. Stanisława hr. Wodzickiego w spadku po ś. p. Piotrze hr. Wodzickim wys. c. k. skarbowi uiszczonej, wniósł skargę w załatwieniu którejto skargi postępowanie sądowe ustne zarządzonem zostało.

Gdy miejsce pobytu nadmienionych zapozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych w ich nieobecności jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego pana adwokata Dra. Wickiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Koreckiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego przeprowadzonym będzie, a do uzupełnienia rozprawy tudzież spisu aktów jeszcze jeden termin na 22. maja 1867, godzinę 10tą rano w tut. sądzie wyznaczony został.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 19. lutego 1867.

(426) **Edykt.** (1)

Nr. 2192. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu jako wekslowy wzywa niniejszym posiadacza zaginionego wekslu w Przemyślu dnia 15. lutego 1866 na sumę 306 złr. a. w. przez Juda Rosenbach na własną ordrę wydanego i przez p. Adama Łuckiego akceptowanego, aby ten weksel c. k. sądowi obwodowemu w Przemyślu w 45 dniach tem pewniej przedłożył, ile że po upływie tego terminu ten weksel za umorzony uznany zostanie.

Przemyśl, dnia 28. lutego 1867.

(386) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 663-Praes. Bei den k. k. Bezirksgerichten in Chrzanów und Oświęcim ist die Bezirksrichterstelle mit dem Jahresgehalte von 1000 fl. öst. W. provisorisch zu besetzen.

Die Bewerber um diese Stellen haben ihre gehörig adstruirten Gesuche im vorgeschriebenen dienstlichen Wege binnen 14 Tagen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Concurses in die Lemberger Zeitung an gerechnet, an das Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes in Krakau zu überreichen.

Vom Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes.

Krakau, am 2. März 1867.

(387) **Edykt.** (3)

Nr. 2298. C. k. sąd krajowy krakowski wiadomo czyni, iż publiczna sprzedaż przymusowa połowy realności pod Nr. 530 lit. B. Gm. IV. - 370 Dz. I. w Krakowie położonej masy leżącej, ś. p. Scholastyki 1go Chorubskiej, 2go ślubu Tarnawskiej własnej, uchwałą tutejszo-sądową z dnia 27. listopada 1866 l. 19984 na zaspokojenie wierzytelności p. Teofili z bar. Lewartowskich Likowej w kwocie 210 dukatów austr. z p. n. na dzień 7. lutego 1867 rozpisana — na żądanie stron odroczoną i w nowym terminie, t. j. 9. maja 1867 o godzinie 10tej rano pod warunkami edyktem do l. 19984 w Gazecie urzędowej „Krakauer Zeitung" Nr. 286, 287 i 288 ex 1866 umieszczonym ogłoszonymi — przedsięwziętą zostanie.

Kraków, dnia 19. lutego 1867.

(385) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 1108-Praes. In Ostgalizien sind drei Bezirksrichterstellen extra statum, in Rohatyn, Kołomya und Zborów mit dem jährlichen Gehaltsbezuge von je 1000 fl. öst. Währ. provisorisch zu besetzen.

Bewerber um diese Dienstposten haben ihre, mit der Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse versehenen Gesuche, und zwar die bereits Angestellten oder in dienstlicher Verwendung stehenden, mittelst des Vorstehers ihrer vorgesetzten Behörde, binnen 14 Tagen, vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in das Amtsblatt der Lemberger Zeitung an das k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium in Lemberg gelangen zu lassen.

Lemberg, den 7. März 1867.

(388) **Edykt.** (3)

Nr. 628-Civ. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie uwiadamia, iż Jonasz Geschwind z Dębicy w dniu 18go lipca 1866 do l. 4644 prośbę wniósł o umorzenie dwóch w dniu 5go czerwca 1866 jemu skradzionych weksli, które weksle w Rzeszowie dnia 26go września 1863 na 500 zł. i 500 zł. w. austr. wystawione przez Emanuela Geschwinda akceptowane i w Rzeszowie płatne były, bez żyra. Wzywa się więc tych, którzyby się w posiadaniu tych weksli znajdowali, ażeby w ciągu dni 45 po trzecim umieszczeniu w Dzienniku urzędowym tego edyktu takowe sądowi przedłożyli i prawa do nich nabyte wywiedli, w przeciwnym bowiem razie weksle te za ponowną prośbą Jonasza Geschwinda za umorzone ogłoszone zostaną.

Rzeszów, dnia 7. lutego 1867.

(389) **Concurs.** (3)

Nr. 2413. Zu besetzen ist die Postexpedientenstelle in Andrychau gegen Dienstvertrag und Cautionsleistung im Betrage von Zweihundert Gulden österr. Währ. — Die Bezüge bestehen in einer Jahresbestallung von 210 Gulden und einem Amtspauschale von 52 fl. 50 kr. jährlich. — Bewerber haben ihre Gesuche unter Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse binnen 6 Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Postdirection.

Lemberg, am 2. März 1867.

(380) **Edikt.** (3)

Nr. 294. Vom k. k. Bezirksamte zu Cieszanów im Kronlande Galizien wird hiemit dem seinem Wohn- und Aufenthaltsorte nach unbekannten Gutseigenthümer von Brusno stare sammt Zugehör im Cieszanower Bezirke in Galizien, Herr Ariel Grafen von der Reeke Wollmerstein bekannt gegeben, daß, nachdem derselbe hierlandes keinen ausgewiesenen Bevollmächtigten zurückgelassen hat, nachdem ferner der bisherige Gutsverwalter von Brusno stare Isidor Krauss in der Nacht des 4ten auf den 5ten Februar 1867 flüchtig geworden ist, und laut Eröffnung der h. Statthalterei vom 2. Februar 1867 Z. 4208 der dermalige Wohn- oder Aufenthaltsort des obgedachten früher zu Berlin wohnhaft gewesenen Gutseigenthümers durch das königl. preußische Polizei-Präsidium zu Berlin nicht ermittelt werden konnte, sonach hierlandes Niemand vorhanden ist, dem die an die Gutsherrschaft Brusno stare gerichteten politischen Bescheide, Erkenntniße und sonstigen Erläße zugestellt werden konnten, demselben hiemit ein Vertreter in der Person des Gutseigenthümers von Lubliniec nowy und stary sammt Zugehör Herrn Peter Baron Brunicki mit dem Bedeuten bestellt wird, daß derselbe alle an die Gutsherrschaft Brusno stare ergehenden politischen Bescheide, Erkenntniße, Zahlungsaufträge und sonstigen Erläße mit derselben Rechtswirkung zu übernehmen habe, als ob diese Schriftstücke von dem Gutseigenthümer Herrn Ariel Grafen von der Reeke Wollmerstein selbst übernommen worden wären.

Cieszanów, am 18. Februar 1867.

(416)

Edykt. (2)

Nr. 1508-Civ. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Ciężkowicach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia należącej się Gitli Reibscheid z Bobowy od Teresy Paranek i Heleny Gorzkowskiej sumy 101 złr. 12 kr. m. k. czyli 106 zł. 26 kr. w. a. razem z odsetkami 4proc. od dnia 18. sierpnia 1858 obliczyć się mającemi, kosztów sporu w kwocie 13 zł. 13 kr. m. k. czyli 13 zł. 87 kr. w. a. przyznanych kosztów ugody w kwocie 1 złr. 50 kr. m. k. czyli 1 zł. 55 kr. w. a., kosztów 1go stopnia egzekucyi w kwocie 4 zł. 53 kr. w. a., kosztów 2go stopnia egzekucyi w kwocie 3 zł. 34 kr. w. a. przyznanych i obecnie przyznających się kosztów komisyi z powodu zastawnego opisania wyż rzeczonej realności w kwocie 50 kr. w. a. i z powodu jej oszacowania w kwocie 3 zł. zapłaconych, wreszcie kosztów podania o dozwolenie licytacyi domu w kwocie 6 zł. 6½ kr. w Bobowy położonego wraz z placem przy tem się znajdującym włącznej wartości 400 zł. w. austr. i że do tej sprzedaży trzy termina, t. j. na dniu 14go marca 1867, 18go kwietnia 1867, tudzież 16go maja 1867 z tem nadmienieniem wyznaczone zostały, że w razie, gdyby realność wzmiankowana na pierwszych dwóch terminach wyżej, lub przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną by być nie mogła, w takim razie na trzecim terminie nawet niżej ceny szacuukowej sprzedaną zostanie.

Chęć kupienia mających wzywa się, aby na wyżoznaczonych terminach w tym sądzie zgłosić się chcieli, przyczem się nadmienia, iż warunki licytacyi każdego czasu w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.
Ciężkowice, dnia 23. grudnia 1865.

(402)

Obwieszczenie. (2)

No. 3405. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Eisig Safir przeciw p. Franciszkowi Wiktorowi i p. Julii Wiktorowej względem zapłacenia sumy wekslowej 600 zł. wal. austr, z przynależytościami skargę wekslową wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego nakaz zapłaty pod dniem 4. marca 1867 do liczby 3405 wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych p. Franciszka Wiktora i p. Julii Wiktorowej nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata Dra. pana Kaczkowskiego z substytucyą Dra. p. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 4. marca 1867.

(408)

Edykt. (2)

Nr. 69827. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia edyktem niniejszym Józefa Hirsch, z miejsca pobytu niewiadomego jakoteż jego również nieznanych z imienia i pobytu spadkobierców, że przeciw niemu dnia 21. grudnia 1866 do l. 69827 wnieśli pozew Mikołaj Kozłowski, Justyna z Kozłowskich Prokopowiczowa, Karol Kozłowski i Władysław Kozłowski, o ekstabulacyę sumy 440 złr. m. k. z przynależytościami ze stanu biernego sumy 500 dukatów z p. n. na realności lwowskiej pod l. 155¼ ciężącej, w skutek którego pozwu uchwałą tutejszą sądową z dnia dzisiejszego, termin do rozprawy ustnej na dzień 18. marca 1867 godzinę 10tą przedpołudniem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu Józefa Hirsch lub tegoż spadkobierców nie jest wiadomem, przeto do zastępowania go w tej sprawie na jego koszta i niebezpieczeństwo ustanowiony został kuratorem p. adwokat krajowy Dr. Rechen ze zastępstwem przez p. adwokata krajowego Dra. Landesbergera, z którym spór niniejszy wedle zasad obowiązującej ustawy sądowej przeprowadzony zostanie.

Wzywa się tedy pozwanego, aby na powyższym terminie albo sam osobiście się stawił, albo ustanowionemu kuratorowi należytą informacyę udzielił, lub też innego zastępcę prawnego sobie obrał i sąd tutejszy o tem zawiadomił, gdyż inaczej skutki prawne wynikające z zaniedbania środków ku obronie służących sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 31. grudnia 1866.

(407)

Edikt. (2)

Nr. 4597. Von dem Lemberger k. k. Landesgerichte wird den dem Wohnorte und Leben nach unbekannten Erben des Paul Kownacki und namentlich der Josefa Chochorowska, Antonina Pociłowska, Franciska Heimann und Justine Kownacka und im Falle ihres Ablebens den dem Wohnorte und Leben nach unbekannten Erben derselben mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß die Erben des Josef Michael Chwalibóg unterm 24. Jänner 1867 z. Z. 4597 wegen Extabulirung der im Lastenstande der Güter Jasiena dolna Dom. 52. pag. 386. n. 8. on. und Dom. 52. p. 357. n. 9. on. pränotirten Summe von 10000 poln. Gulden angesucht haben.

Da die obgenannten Erben des Paul Kownacki dem Wohnorte und Leben nach unbekannt sind, so wird denselben der Herr Advocat Dr. Onyszkiewicz mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Czaykowski zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 1. Februar 1867.

(403)

Konkurs (2)

der Gläubiger des Simche Rager Uhrmachers in Przemyśl.

Nr. 2736. Von dem k. k. Kreisgerichte zu Przemyśl wird über das gesammte wo immer befindliche, dann über das in jenen Kronländern, für welche die Jurisdictionsnorm vom 20. November 1858 Nr. 251 R. G. Bl. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Przemyśler Uhrmachers Simche Rager der Concurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmasse-Vertreter Herrn Dr. Waygart für dessen Stellvertreter Hr. Dr. Reger ernannt wurde, bei diesem k. k. Kreisgerichte bis 7. Juni 1867 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters- und der Gläubiger-Ausschüsse so wie auch im Zwecke der Zugestehung der Rechtswohlthaten aus Anlaß der Güterabtretung wird die Tagsatzung auf den 11ten Juni 1867 Vormittags 10 Uhr bei diesem k. k. Kreisgerichte anberaumt.

Vom k. k. Kreisgerichte.
Przemyśl, am 6. März 1867.

(396)

Edikt (2)

Nr. 602. Vom Kuttyer k. k. Bezirksamte als Gericht wird dem Moses Taubes und Kalmann Gingold mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben wider dieselben Lippa Kurz und Nussim Kurz hierortige Insaßen eine Klage de praes. 6. Februar 1867 z. Z. 602 wegen Anerkennung als Eigenthümer der in Kutty sub Haus-Nr. 39 gelegenen Realität bei diesem k. k. Gerichte angebracht, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 23. April 1867 anberaumt wurde.

Nachdem der Aufenthaltsort der Geklagten unbekannt ist, so wird auf deren Gefahr und Kosten denselben Leisor Stauber hierortige Insaße zum Curator bestellt, mit welchem dieser Rechtsstreit nach Vorschrift der g. Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden daher die Geklagten erinnert, hiergerichts in der bestimmten Zeit zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Curator mitzutheilen, oder einen anderen Vertreter zu wählen und diesem Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem dieselben sich die aus dieser Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Kutty, am 23. Februar 1867.

(398)

Obwieszczenie. (2)

Nr. 1143. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem, że celem ściągnienia wygranej przeciw masie spadkowej Wacława Dewicza sumy 1000 złr. m. k. czyli 1050 zł. w. a. z procentami od 28. kwietnia 1857 do 18. marca 1860 po 6% a odtąd aż do rzeczywistej wypłaty po 5% rachować się mającemi, tudzież kosztami sądowemi 11 zł. 30 kr. w. a. i 140 zł. 13 kr. w. a. egzekucyjna licytacya połowy dóbr Albinówki w obwodzie Kołomyjskim położonych, ś. p. Wacława Dewicza własnych, w jednym terminie, to jest dnia 11. kwietnia 1867 o godz. 10. przed południem pozwala się, która w tutejszym sądzie przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa połowy dóbr Albinówki w kwocie 16649 zł. 70 c. w. a., jako wadyum zaś kwotę 1300 zł. w. a.

Gdyby ta połowa dóbr Albinówki w tym terminie wyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną być nie mogła, natenczas i poniżej ceny szacunkowej, jednakże tylko za cenę 8000 zł. w. a. sprzedaną będzie.

Wykaz hypoteczny i akt detaksacyi mogą być w registraturze przeglądnione.

O rozpisanej tej licytacyi zewiadamia się obie strony i wierzycieli intabulowanych, zaś wierzycieli, którymby niniejsza uchwała i dalsze z jakiejbądź przyczyny doręczonemi być nie mogły, również i tych, którzyby później hypotekę na rzeczonej połowie dóbr Albinówki uzyskali przez ustanowionego im kuratora w osobie pana adwokata Dra. Rosenberga ze substytucyą p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego i przez niniejszy edykt.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
W Stanisławowie, dnia 18. lutego 1867.

(366)

Edict. (3)

Nro. 2107. Vom Horodenkaer k. k. Bezirksgerichte wird hiemit kund gemacht, daß zur Hereinbringung des mit dem rechtskräftigen Strafurtheile des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes vom 18. März 1864 Z. 1772 dem Bittsteller Peter Ziołkowski zuerkannten Schadenersatzes pr. 80 fl. öst. W., ferner der mit den h. g. Bescheiden vom 30. Mai 1865 Z. 900, dann vom 10. Augnst 1865 Z. 2680 und vom 16ten Jänner 1866 Z. 4079 zugesprochenen Executionskosten pr. 2 fl. 57 kr. öst. W., 2 fl. 36 kr. und 5 fl. 80 kr. öst. W., endlich der gegenwärtigen gemäßigten Executionskosten pr. 4 fl. 40 kr. die executive Feilbietung der zu Horodenka sub CNr. 797 gelegenen, dem Executen Dmytro Starozytnik gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden, nach dem am 14. November 1865 Z. 4079 dem Gerichte vorgelegten Schätzungsacte auf 65 fl. öst. W. abgeschätzten Realitätshälfte

am 21. März 1867,
" 30. März 1867 und
" 17. April 1867,

jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichtsorte vorgenommen wird.

Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth pr. 65 fl. öst. W. bestimmt, und ist jeder Kauflustige verpflichtet, den zehnten Theil des Schätzungswerthes als Angeld der Licitationscommission baar zu erlegen.

Die übrigen Licitationsbedingungen und der Schätzungsact können vor der Licitation bei der Licitationscommission oder in der h. g. Registratur jederzeit eingesehen werden.

Horodenka, am 27. October 1866.

Doniesienia prywatne.

Kundmachung.

Die eilfte ordentliche General-Versammlung

der Actionäre der k. k. priv. österr.

Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe

findet Mittwoch den 24. April d. J. Abends 6 Uhr

im kleinen Saale des Diannabades, Leopoldstadt, obere Donaustraße 18 statt.

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Jahresbericht des Verwaltungsrathes.
2. Bericht des Revisionsausschusses über den Rechnungsabschluß des Jahres 1866 und Beschlußfassung über denselben.
3. Bestimmung der Dividende für das Jahr 1866.
4. Wahl von fünf Verwaltungsräthen (§. 23*) der Statuten).
5. Wahl des Revisionsausschusses für das Jahr 1867.

Die stimmberechtigten Herren Actionäre, welche an der General-Versammlung Theil zu nehmen wünschen, werden hiemit eingeladen, ihre Actien sammt Coupons oder die deren Stelle vertretenden Depotscheine der Anstalt in Gemäßheit des §. 59**) der Statuten entweder

in **Wien** bei der Actien-Liquidatur der Anstalt (am Hof, im eigenen Gebäude), täglich von 9 bis 12 Uhr;
in **Brünn, Lemberg, Pest, Prag** und **Triest** bei den Filialen der Anstalt;
in **Berlin** bei der Direction der Disconto-Gesellschaft, oder bei S. Bleichröder;
in **Frankfurt a. M.** bei M. A. v. Rothschild et Söhne;
in **Paris** bei Gebrüder v. Rothschild,

und zwar **spätestens bis 26. März d. J.**, als dem statutenmäßigen Endtermine, zu deponiren.

Die Actien oder Depotscheine sind von arithmetisch geordneten und vom Einreicher eigenhändig unterzeichneten Consignationen, und zwar in **Wien** in zwei, außerhalb **Wien** in drei Exemplaren begleitet, einzureichen.

Ein Exemplar der Consignationen erhält der Deponent, mit der Empfangsbestätigung versehen, zurück, und es werden seinerzeit nach abgehaltener General-Versammlung die Actien oder Depotscheine nur gegen Rückstellung dieser Consignation ausgefolgt.

Die Legitimationskarten, auf welchen die Stimmenzahl der Inhaber angegeben erscheint, werden, falls der Erlag bei der Actienliquidatur der Anstalt selbst geschieht, unmittelbar bei der Deponirung und an den fremden Plätzen 14 Tage vor der General-Versammlung gegen Vorzeigung der Consignation ausgefolgt.

Der Rechnungsabschluß des Jahres 1866 nebst Bericht wird den zur General-Versammlung legitimirten Herren Actionären einige Tage vor der General-Versammlung zugesendet werden.

Wünscht ein Actionär sein Stimmrecht durch einen anderen stimmberechtigten Actionär auszuüben, so hat er die betreffende, auf den Namen des gewählten Vertreters lautende Vollmacht auf der Rückseite der Legitimationskarte auszustellen und eigenhändig zu unterschreiben.

Diejenigen Actionäre, welche hiernach in den Besitz von durch Vollmacht übertragene Stimmen gelangen, haben nach §. 62 der Statuten die an sie übertragenen Legitimationskarten (Vollmachtsurkunden) spätestens einen Tag vor der General-Versammlung der Direction einzuhändigen.

Es werden demzufolge dieselben eingeladen, die in ihren Händen befindlichen eigenen und an sie übertragenen Legitimationskarten vom 17. bis incl. 23. April d. J. in der Liquidatur der Anstalt zu den oben erwähnten Amtsstunden abzugeben, wogegen ihnen, zur Erleichterung der Stimmenzählung in der General-Versammlung selbst, eine die Gesammtzahl der von ihnen zu führenden Stimmen ausweisende Legitimationskarte ausgefolgt werden wird.

Die Verzeichnisse der für diese General-Versammlung stimmberechtigten Actionäre können vom 17. April ab ebendaselbst gegen Vorweisung der Legitimationskarten in Empfang genommen werden.

Wien, den 7. März 1867.

Die k. k. priv. österr. Credit-Anstalt
für Handel und Gewerbe.

---

*) §. 23 der Statuten lautet:
Jedes Mitglied des Verwaltungsrathes wird — abgesehen von dem Ausnahmsfalle des §. 24 — für die Dauer von 4 Jahren gewählt. Jedes Jahr treten fünf Mitglieder nach der Reihenfolge ihrer Amtsdauer aus.
Bis die Reihe im Austritte sich gebildet hat, entscheidet darüber das Loos.
Die zum Austritte Bestimmten sind wieder wählbar.

**) §. 59 der Statuten lautet:
Stimmfähig ist jeder Actionär, welcher mindestens zwanzig Actien besitzt.

20	Actien geben	eine Stimme,
50	„ „	zwei Stimmen,
100	„ „	drei „
200	„ „	vier „
400	„ „	fünf „
600	„ „	sechs „

und sofort, daß je weitere 200 Actien zu je einer ferneren Stimme berechtigen, jedoch mit der Einschränkung, daß Niemand im eigenen Namen und als Bevollmächtigter — beides zusammen gerechnet — mehr als 20 Stimmen führen darf. (422)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.